

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Узп 280/2012
31.01.2013. година
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Снежане Живковић, председника већа, Вере Пешић и Олге Ђуричић, чланова већа, са саветником суда Радојком Маринковић, као записничарем, одлучујући о захтеву Војне поште ... Београд, за преиспитивање судске одлуке - пресуде Управног суда, Одељење у Нишу II 1 У 6426/11 од 24.05.2012. године, уз учешће противне странке В.З., из Н., чији је пуномоћник С.П., адвокат из П., у предмету превођења у нижи чин, у нејавној седници већа одржаној дана 31.01.2013. године, донео је

П Р Е С У Д У

Захтев се ОДБИЈА.

О б р а з л о ж е њ е

Побијаном пресудом уважена је тужба тужиоца В.З., из Н., и поништена наредба начелника Генералштаба Војске Србије број 30-7 од 30.01.2008. године, којом се тужилац из чина капетана прве класе преводи у чин пешадијског капетана.

Поднетим захтевом подносилац побија законитост правноснажне пресуде Управног суда II 1 У 6426/11 од 24.05.2012. године, због повреде материјалног права и повреде правила поступка. Наводима захтева указује да су наредбе којима се решава о стањима у служби професионалних војних лица управна акта *suī generis*, због чега се на њих првенствено примењује посебни закон, Закон о Војсци Србије, који је био на снази у време доношења оспорене наредбе 30.01.2008. године, а да је чланом 139. став 1. тог закона прописано да се акта о унапређењу, премештају и постављењу официра и подофицира не образлажу, изузев ако се одбија захтев за редовно унапређење. Имајући у виду наведену законску одредбу, а с обзиром да је чланом 196. став 3. Закона о општем управном поступку прописано да у случајевима предвиђеним законом или другим прописом решење не мора садржавати поједине од прописаних делова, налази да поништена наредба није морала да садржи образложење због чега је побијаном пресудом неправилно примењено материјално право. У прилогу ових навода доставио је пресуду Врховног касационог суда Узп 205/10 од 28.01.2011. године, наводећи да је овај суд већ поступао у сличној правној ствари и укинуо пресуду Управног суда 19 У 4919/10 (2008) од 21.06.2010. године. Предлаже да Врховни касациони суд уважи захтев и укине побијану судску одлуку.

Противна странка у одговору на захтев наводи да се члан 139. став 1. Закона о Војсци Србије не односи на конкретну ситуацију, нити се на њу може аналогно применити, те да је побијана пресуда у свему правилна и на закону заснована. Предлаже да Врховни касациони суд захтев одбије као неоснован.

Поступајући по поднетом захтеву и испитујући побијану пресуду у границама захтева, у смислу чл. 54. Закона о управним споровима ("Сл. гласник РС" 111/09), Врховни касациони суд је нашао:

Захтев је неоснован.

Према образложењу побијане пресуде, Управни суд је, оцењујући законитост оспорене наредбе, нашао да су приликом доношења те наредбе учињене повреде правила поступка из члана 196. став 3. Закона о општем управном поступку, јер наредба не садржи образложење, због ког недостатка се не може проверити њена законитост.

Оцењујући законитост побијане пресуде Врховни касациони суд налази да је пресуда донета без повреда правила поступка и да је законитост оспорене наредбе оцењена правилном применом одредаба Закона о општем управном поступку ("Сл. лист СРЈ" бр. 33/97 и 31/2001 и "Сл. гласник РС" 30/2010), на основу којих је донета. При томе су у образложењу побијане пресуде за ту оцену дати довољни и јасни разлози које у свему прихвата и овај суд.

Врховни касациони суд је ценио наводе захтева којима се указује да према одредби члана 139. став 1. Закона о Војсци Србије оспорена наредба није морала да садржи образложење, па налази да ови наводи

нису основани. Наиме, одредбом члана 139. став 1. Закона о Војсци Србије је прописано да се акти о унапређењу, премештају и постављењу официра и подофицира не образлажу, изузев ако се одбија захтев за редовно унапређење. Унапређење професионалних официра и подофицира регулисано је одредбама члана 55 до 64. Закона о Војсци Србије, а постављење на дужност и премештај регулисани су одредбама члана 68 до 72а истог Закона. Из оспорене наредбе, чија је законитост цењена у управном спору који је окончан побијаном пресудом, и која се налази у списима, види се да је та наредба донета у управној ствари превођења професионалних официра и подофицира, на основу члана 189. Закона о Војсци Србије. Дакле, одредбом члана 139. став 1. Закона о Војсци Србије, није прописано да се акти донети у управној ствари превођења професионалних официра и подофицира, не образлажу, нити је осталим одредбама наведеног закона, као ни подзаконским актима донетим ради његовог провођења, одређено да акти донети у тој управној ствари не морају да садрже поједине од делова управног акта прописане чланом 196. став 3. Закона о општем управном поступку. Стога је, по оцени овога суда, правилно закључивање из образложења побијане пресуде да су оспореном наредбом учињене битне повреде правила поступка прописане чланом 196. став 3. Закона о општем управном поступку, јер недостатак образложења као саставног дела тог акта, спречава оцену његове законитости.

Врховни касациони суд је ценио наводе захтева којима се указује да је у сличној правној ствари, овај суд пресудом Узп 205/10 од 28.01.2011. године, укинуо пресуду Управног суда 19 У 4919/10 (2008) од 21.06.2010. године, па налази да ови наводи нису од утицаја на другачију одлуку суда по поднетом захтеву, јер се очигледно не ради о поступању суда у сличној управној ствари. Наиме, из означене пресуде од 28.01.2011. године се види да је Врховни касациони суд том пресудом преиспитивао одлуку Управног суда којом је у управном спору цењена законитост наредбе донете у управној ствари премештаја професионалног официра, за коју је неспорно да је чланом 139. став 1. Закона о Војсци Србије, изричито прописано да се не образлаже, а не у управној ствари превођења, која је предмет овог поступка.

Налазећи да ни остали наводи захтева нису од утицаја на другачију одлуку суда о законитости побијане пресуде, Врховни касациони суд је на основу члана 55. став 1. Закона о управним споровима, одлучио као у диспозитиву ове пресуде. **ПРЕСУЂЕНО У ВРХОВНОМ КАСАЦИОНОМ СУДУ**

дана 31.01.2013. године, Узп 280/2012

Записничар,

Радојка Маринковић,с.р.

Председник већа - судија,

Снежана Живковић,с.р.